

РЕШЕНИЕ

№ 7146

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 19.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **8111** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОВВВПИ).

Образувано е по жалба рег. № 29 913/14.08.2023г., подадена от В. М. К., чрез адв. М. срещу Отказ рег. № 227 р-16008/19.07.2023г. на Началника на 03-то Районно управление – СДВР, с който на основание чл.83,ал.5,във връзка с чл.58,ал.1, т.10 от ЗОВВВПИ се отказва подновяване срока на разрешението за съхранение, носене и употреба на револвер ЧЗ ZHR820 кал 38 SP, № [ЕГН] и боеприпаси за него на В. К.. В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на оспореното решение, издадено при нарушение на материалните и процесуалноправните норми. Излагат се доводи, че издаденият индивидуален административен акт е немотивиран. Акцентира се върху обстоятелството, че се касае за подновяване на вече издадено разрешение за съхранение, носене и употреба на оръжие. В тази връзка се счита, че обжалваният отказ представлява административен акт за отнемане на съответното разрешение. Отделно от изложеното оспорващият намира, че административният орган не е изпълнил задължението си да му укаже, да заяви обстоятелствата, обосновали необходимостта да притежава, съхранява и носи огнестрелно оръжие, и след като провери какво е било основанието за издаване на разрешение в хипотеза на необходимост от самоотбрана, да провери съществуването му към момента на

произнасяне с административен акт. Иска се отмяната на обжалвания отказ.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. Със заявление чрез адв. М. от 11.10.2023г. поддържа жалбата и моли да бъде даден ход на делото. Моли за отмяна на ИАА. Претендира разноски.

Ответникът Началник на 03 РУ – СДВР се представлява от юрк. С., която оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна и недоказана. Моли да бъде оставен в сила постановения отказ. Подробни съображения излага в представени писмени бележки. Претендира присъждане на разноски. Алтернативно прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № 136700-907/07.06.2023г. /л. 31/ по описа на 03 РУ – СДВР от В. М. К. е отправено искане до началника на 03 РУ – СДВР за продължаване на срока на валидност на издаденото му разрешение за съхранение, носене и употреба на притежаваният от него револвер „ЧЗ-ZHR820“, кал. 38SP, № [ЕГН] и боеприпаси за него по лични цели. Към заявлението са приложени доказателства–справка за съдимост рег. № 230608005000259218/ 08.06.2023г., /л.32/ от която се установява, че К. не е осъждан, както и Удостоверение № ФО -08086/2023г. от НСлС /л.33/, съгласно което по отношение на същия няма данни за обвинения по неприключени наказателни производства. Представено е също така медицинско удостоверение № 1256/30.05.2023г./л.34/, съгласно което лицето не страда от психически разстройства. Към заявлението са представени и два броя Удостоверения за техническа годност на оръжие от 30.05.2023г., издадени от Оръжейна работилница „Фортуна 13 – С“ ЕООД /л.35-36/, както и диплома за завършено висше образование и вносна бележка за заплатена такса.

С Докладна записка рег. № 227р-13323/14.06.2023г. /л.28/ до началника на 03 РУ – СДВР, изготвена от мл.експерт, е посочено, че в хода на проверката по проучване е установено, че лицето В. К. живее на посочения от него адрес, като лицето има условия за съхранение на О.; няма данни за психически заболявания и до настоящия момент няма данни за през последните три години да са му налагани мерки по Закона за защита от домашно насилие. Няма данни за употреба на наркотични вещества. Предлага се преписката да бъде върната на Група „КОС“ при 03 РУ- СДВР за сведение.

В докладна записка рег. № 227р-13771/20.06.2023г. /л.26/ на инспектор С. Д., е посочено, че К. към момента не е криминално проявен и не е получавана информация да поддържа близки или приятелски отношения с лица от криминалния контингент, както и не е забелязан с такива, като се предлага материалите по преписката да бъдат изпратени в Група „КОС“ при 03 РУ – СДВР.

С Докладна записка рег. № 227р-14839/06.07.2023г. до началника на 03 РУ – СДВР, изготвена от младши ПИ КОС /л.25/ е предложено материалите по преписка с вх. № 136700-907/07.06.2023г. по описа на 03 РУ – СДВР във връзка с подаденото заявление от В. М. К. да бъдат разгледани по компетентност.

Съгласно резолюция на Началник РУ от 06.07.2023г. на К. е изготвено писмо рег. № 22700-7692/06.07.2023г./л.24/, с което жалбоподателят се уведомява спрямо него отпочва процедура по издаване на отказ за достъп до О. на осн. чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, с указание за представяне на възражения, обяснения и/или доказателства в

7-дневен срок от получаването му.

На 13.07.2023г. жалбоподателят К. е депозирал Възражение вх. № 227000-7997/2023г. /л.19/, като в него е изложил доводи във връзка с професионален опит като е посочил, че е в трудови правоотношения с дружество за сигурност и охрана „Делта – ИГЕ“ ЕООД, за което е приложил и служебна бележка /л. 20/.

С Докладна записка рег. № 227р-15737/17.07.2023г. /л.18/ от младши ПИ КОС е описана констатираната фактическа обстановка по случая като е отправено предложение материалите по преписката и депозираното възражение от лицето В. К. да бъдат разгледани по компетентност.

С оспорения Отказ рег. № 227р-16008/19.07.2023г. за издаване на разрешение за придобиване за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие и боеприпаси за него, на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ е отказано да бъде дадено исканото разрешение. В обстоятелствената част на административния акт е посочено, причината – „лични цели“, не обосновава нуждата и необходимостта от носене на огнестрелно оръжие, доколкото не са посочени доказателства за непосредствена опасност за живота, здравето и имуществените интереси на В. К.. Отделно от това, във връзка със служебната ангажираност на жалбоподателя, е посочено, че издаването на разрешения за огнестрелни оръжия за служебни цели е подчинено на различен режим – чл. 76, чл. 80, чл. 81, ал. 2 от ЗОБВВПИ. Прието е, че обстоятелството, че на лицето е било издадено разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие и боеприпаси за него в предходен момент, е неотнормено за издаването на ново разрешение, тъй като е необходимо същият да обоснове необходимост. В заключение е изложено, че жалбоподателят В. К. не е посочил основателна причина, която по несъмнен начин да обоснове издаването на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие и боеприпаси за него.

По делото е приета административната преписка. Представени и приети по делото са доказателства за компетентност на органа, издал акта /л.79-80/; заверена преписка по предходно разрешение, чието продължаване се е искало от жалбоподателя /л.56-71/.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от лице с право и интерес от оспорване срещу индивидуален административен акт, който е неблагоприятен за жалбоподателя и подлежи на пряк съдебен контрол на основание чл. 83, ал. 6, вр. с ал. 5 от ЗОБВВПИ, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ в едномесечен срок преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 2 от с.з. лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях или разрешение по чл. 81а, подава писмено или по електронен път заявление по образец за подновяване на разрешението до директора на ГДНП на МВР или до съответния началник на РУ на МВР. Относно реда за подновяване на разрешението ал. 3 от същия закон препраща към чл. 83 от ЗОБВВПИ.

Съгласно чл. 83, ал. 5, предл. второ от ЗОБВВПИ директорът на ГДНП на МВР или оправомощено от него длъжностно лице, съответно началникът на РУ на МВР, издава писмено или по електронен път разрешение за съответната дейност или мотивирано отказва издаването му в едномесечен срок от подаване на заявлението, а в чл. 76, ал. 1 от ЗОБВВПИ е посочено, че заявлението е адресирано до началника на съответното районно управление по постоянен адрес на заявителя. Съгласно представени по делото удостоверение рег. № 513р-83001 от 21.08.2023 г. на началника на 03 Сектор към отдел „Човешки ресурси“ – СДВР комисар И. В., е временно преназначен на длъжност – началник на 03 РУ – СДВР. Съгласно Заповед № 513д-6324/06.07.2023 г. на Директора на СДВР за времето на разрешен платен отпуск на комисар В. е възложено да бъде заместваан от комисар Д. Д., органът издал оспорвания акт, считано от 10.07.2023г. до 28.07.2023г. вкл. Предвид изложеното и с оглед цитираната нормативна уредба, настоящият съдебен състав намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган /при заместване/ в кръга на предоставената му по закон материална и териториална компетентност.

Отказът за издаване на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие е постановен в писмена форма, мотивиран е съобразно изискванията на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ и чл. 59, ал. 1 от АПК и съдържа необходимите реквизити, съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочени са фактическите и правни основания за постановяване на отказа, а именно че липсват данни за съществуваща реална заплаха за живота, здравето или имуществото на заявителя, поради което последният не е доказал основателна причина, налагаща необходимостта от притежаването, носенето и употребата на огнестрелно оръжие и боеприпаси за него за „лични цели“.

На следващо място, не се установяват допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в производството по издаване на акта. Същото е иницирано с подаване на заявление от жалбоподателя за подновяване на срока на издаденото му разрешение. Същият е уведомен, че не доказва наличието на една от визираните в чл. 58, т. 10 от ЗОБВВПИ законоустановени цели за издаване на разрешението, в конкретния случай не доказва необходимост, която налага притежаването му с цел самоотбрана. Уведомен е, че предстои постановяване на отказ за продължаване на срока на разрешението и му е предоставена възможност да представи допълнителни доказателства, обяснения и възражения. Възражения са постъпили и същите са надлежно обсъдени в оспорения акт, като не са приети за основателни.

Актът е постановен е при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по ЗОБВВПИ. В случаите на издаване на разрешение законът е възложил в тежест на заявителя, обратно на твърдяното в жалбата, да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице основателна причина, обуславяща издаване на исканото разрешение. Законът е въвел разрешителния режим и неговите изисквания не сочат на формално представяне и преглед на приложенията

към заявлението. Притежаването на оръжие трябва да сочи на доказана необходимост от носене и употреба на такова.

Не е спорно между страните, че В. М. К. е представил доказателства, че отговаря на условията по чл. 58, ал. 1, т. 1 – 9 от ЗОБВВПИ и не съществува някое от изброените в тази норма пречки за издаване на заявеното разрешение. Спорният въпрос е дали ли е спрямо него основателна причина сред лимитативно изброените в нормата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, учебни цели, културни цели, колекциониране и оръжейна сбирка. ЗОБВВПИ изисква като абсолютно условие за издаване на разрешение наличието на основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение, а доказването на тази причина е в тежест на заявителя. В чл. 6 от ЗОБВВПИ са разграничени огнестрелните оръжия в зависимост от предназначението и техническите си характеристики на такива за граждански и за служебни цели, като изчерпателно са изброени конкретните цели, които се третират от закона съответно към едната или към другата група. Съгласно чл. 6, ал. 3 от ЗОБВВПИ „лични цели“ не са включени в кръга на гражданските цели за притежаване на огнестрелни оръжия.

Съгласно нормативната уредба е предвиден разрешителен режим за дейността по съхранение, носене и употреба на оръжие, с оглед повишения риск за обществото, който носи, и необходимостта от конкретна преценка дали съществува основателна причина, която оправдава този риск. Материалноправните предпоставки се преценяват от органа самостоятелно към датата на подаване на заявлението, като той разполага с оперативна самостоятелност по отношение на преценката дали събраните данни обосновават категоричен извод за наличие на основание по чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ.

Обстоятелството, че веднъж вече е издадено разрешение за носене и съхранение на късоцевно огнестрелно оръжие, не обвързва административния орган да го поднови, а следва да провери дали са визираните в закона положителни предпоставки и липса на отрицателни предпоставки. В тежест на заявителя е да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е наличие необходимост от издаване на исканото разрешение. В подаденото заявление липсват заявени обстоятелства, сочещи на данни за конкретна необходимост, като е отразено единствено, че оръжието ще се използва за „лични цели“. Следва да се посочи, с оглед доводите на жалбоподателя, че редът за издаване на първоначално разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие не се различава от този за подновяване на вече издадено такова. Това е видно от препратката на чл. 87, ал. 3, вр. с ал. 1 от ЗОБВВПИ към чл. 83 от същия закон, в който е регламентиран редът за първоначално издаване на разрешение. Следва да се подчертае, че поради повишения риск за обществото от притежаването на огнестрелно оръжие за лични /граждански/ цели законодателят е предвидил срок на разрешенията за тези дейности и възможност за упражняване на контрол относно предпоставките, които следва да бъдат установени периодично на всеки пет години, съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗОБВВПИ. В настоящият случай, от ангажираните писмени доказателства, не се доказва заявената необходимост от издаване на исканото разрешение.

Предвид изложеното съдът намира, че от събраните по делото доказателства не се установява необходимост от подновяване на разрешителното за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие по реда на ЗОБВВПИ и не са налице

материалноправните предпоставки за постановяване на благоприятен по заявлението на В. М. К. административен акт, поради което законосъобразни се явяват изводите на АО при постановяване на обжалваният отказ.

С оглед материалната законосъобразност на административният акт, същият се явява и съответен на целта на закона.

Предвид гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а оспорената заповед е валиден административен акт, издаден при спазване на административно производствените правила и установената форма, при спазване на приложимия материален закон и в съответствие с целта на закона.

С оглед изхода на делото, съгласно чл. 143, ал.3 от АПК, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което е направено своевременно, следва да бъде уважено, чрез присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на В. М. К. с ЕГН [ЕГН], чрез адв. М., [населено място], [улица], ет.1, ап.2, срещу Отказ рег. № 227 р-16008/19.07.2023г. на Началника на 03-то Районно управление – СДВР, с който на основание чл.83,ал.5, във връзка с чл.58,ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ се отказва подновяване срока на разрешението за съхранение, носене и употреба на револвер ЧЗ ZHR820 кал 38 SP, № [ЕГН] и боеприпаси за него на В. М. К..

ОСЪЖДА В. М. К. с ЕГН: [ЕГН] да заплати юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР в размер на 100 лв.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: